

Joghézagok, bérleti pénzek, állati ösztönök

Drosztháború '95

A történet még a '90-es évekre vezethető vissza. A társadalom átrendeződésével egy sor jogintézmény és jogszabály megszűnt, melyek helyébe nem kerültek újabbak. Hasonló történt a taxidrosztok esetében is. Sem a főváros, sem a kerületek nem tudják mind a mai napig megmondani, hogy a területükön lévő taxi várakozóhelyek kinek a tulajdonát képezik, illetve milyen feltételek mellett, pontosan kik is bérlik. Miután többen rájöttek, hogy az erősebb és a gyorsabb, szemfülesebb kizsákmányolhatja a többieket, külön érdekcsoportok vették birtokukba a jelentősebb várakozóhelyeket, ahová új személyszállító kisiparos szinte egyáltalán nem, vagy csak jelentős summa letétele után állhatott be. Itt már régen nem a ferihegyi hiénasztorikra kell gondolni. Több – az alvilágban ismert – vezető személyiség erős emberei birtokolják a standok egy részét, s rendszeresen vámot szednek. A láthatatlan jövedelem egyik tipikusan jól fizető forrása ez, ráadásul, ha megvan a megfelelő forgalom, a taxis se hóbörög, s a bérbeadónak is megvan a bevétele. A kecske-káposzta effektus fedezhető fel. Hogy 1995. november hetedikén este a Budapest XIV. kerület Hungária körút-Kerepesi út kereszteződésében lévő taxis droszton pontosan mi is történt, arra lehet, hogy soha nem derül fény. A Taxisok Világa riportere azonban önálló nyomozásba kezdett és sötét szálak összefonódására figyelte fel. Az akkor és ott kirobbant „nézeteltéréseknek” jóval korábban nyúlunk vissza a gyökerei.

B. Lajos hatalmas termetű férfi, öt taxit tartott ezen a frekvencián helyen. Az üzleti élet farkastörvényei szerint a sorba nehéz volt bekerülni, illetve mindennek megvolt az ára. B. azonban az erőszakos és telhetetlen társaságuk közé tartott. Szerényebb és élni akaró társai nem húztak vele ujjat, mert a háta mögött olyan nevek merültek föl, mint az SZ-CS-D trióé, akiket az alvilágban nem kell bemutatni. Pusztán a nevük említése is tekintélyt és félelmet kelt. Szóval B. végezte a dolgát, futtatta autóját, s nem egy olyan „balhét” is csinált, amit a többiek nem néztek jó szemmel. Nyíltan fellázadni azonban nem mertek, csak vártak a kedvező pillanatra.

Kétes és sötét ügyei miatt egyszer a rendőrök úgy találták, B. Lajos legalább a bűnügyi őrizet idejére – 72 órára – fogdába kerülhet. Ezt az alkalmat találták megfelelőnek az eddig csendben tűrő társak, s amíg B. a fogdában csücsült, egyfajta sajátos puccsot hajtottak végre. B. autó-

it és embereit elhajtották, s kisebb testi fenyegetéseket is kilátásba helyeztek, ha visszajönnek. Az akció sikerrel járt, de mindenki várta a pillanatot, amikor B. kiszabadul, s elégtételt vesz. Sokat nem kellett várni a nagy találkozásra. November hetedikén délelőtt egy „semleges pályán”, a X. kerület Határ útnál néhányan elkapták B. Lajost. A kistűnök egyedül lévén, a túlerővel nem tudott mit kezdeni. Itt nyomatékosan közölték vele a taxisok, hogy sem ő, sem az emberei többet nem jelenhetnek meg a droszton, mert abból baj lesz. B. ezt a sajátos trónfosztást nem akarta elfogadni, ezért köztöködni kezdett, majd B. Ferenctől kapott egy hatalmas pofont. Ez volt az a momentum, ami után B. Lajos megfenyegette a jelenlévőket, hogy ezért mind tolokocsiban végzik. A köztöközés ennyiben maradt. A folytatásra már este kilenc óra körül került sor, a Hungária körút-Kerepesi út sarkán. B. Lajos a 405-ös sötétített Peugeot-jával, társai pedig Mercedesekkel érkeztek meg, hogy megleckéztessék a „szemtelen fiukat”. B. Lajos csak rámutatott a személyekre és mondta, hogy üthetik. P. Attilának, T. Attilának és Z. Attila Mihálynak nekiestek, illetve akiket értek, ütöttek kézzel, baseball-ütőkkel, szamuráj kardokkal az autókat sem kímélték. Úgyhogy pár percnyi áldásosnak alig nevezhető munkásságukat több csonttörés, repedés és több százezer forintos anyagi kár jelezte. A verekedés közepére érkezett a szemközti zöldségestől B. Ferenc, aki kezében bozótívágó vagy kardszerű eszköz villant, s úgy tűnt, senki más nem érdeklí, csak B. Lajos. Autókon keresztülruglva próbálta elérni a régi taxis főnököt, akit azonban Sz. Attila védett meg egy forgótáras pisztollyal. Sz. fegyverét – ami valamivel több, mint két méterre lehetett a támadó B. Ferenctől – a kardos férfira fogta és hangosan kérdezte: – Lelőjtem, vagy ne? Lőjék?

Majd pár pillanattal később eldőrdült a pisztoly és B. Ferenc összerogyott. Ekkor többen odaugrottak a földön fekvő magatehetetlen emberhez és összevissza rugdosták. A jellemtelen „háborúnak” a zsaruk vetettek véget, akik igen rövid idő alatt a helyszínen érkeztek, de ott és akkor senkit nem tudtak elfogni a támadók közül. B. Ferencet ekkor már a kihívott mentősök ápolták. Az ügyeletes orvos diagnózisa szerint a 4–6 milliméteres lövedék a 7. nyakcsigolya alatti lágyszövetben a csont előtt ágyazódott be. Amennyiben komplikációk nem merülnek föl az operáció során, maradandó károsodás nélkül túlélheti a taxis a fegyveres támadást. A Központi Baleseti

Ambulanciára beszállított férfi testén több helyen véraláfutást és komoly zúzódási nyomokat talált az orvos, illetve a gerincoszlopon végig ugyancsak bevezések nyomait regisztrálták, amiből arra lehet következtetni, hogy a támadók gerincre és vesére rúgtak a legtöbbit. A vizsgálatok során kiderült: majdnem veszélyesebb sérüléseket szenvedett el B. Ferenc az ütlegeléstől és rugdostástól, mint a lövéstől.

A rendőrség a Központi Akció Osztály, valamint a rendőri ezred bevetési egységét bízta meg az ügy felderítésével és a résztvevők elfogásával. Másnap reggel már a fogdában ült S. Attila és B. Lajos is, aki ellen életveszélyt okozó testi sértés miatt indítottak eljárást, de később ezt emberölés kísérletére minősítették át, s a két férfit előbb bűnügyi őrizetbe vették, majd a bíróság elrendelte előzetes letartóztatásukat.

Az ügy vizsgálója nincs könnyű helyzetben. A tanúk és gyanúsítottak is mást és mást mondanak, ugyanakkor a támadók között sem sikerült mindenként azonosítani. Szóba került V. László öklölvívó is, aki korábban NB-1-es szinten öklözött, mint aki a végrehajtáskor jelen volt, míg mások szerint S. Tamás egészítette ki a csapatot. Vallomásában Sz. Attila azt hangoztatta: ő egy kölcsön kocsival jelent meg a helyszínen, s csak akkor, amikor eldurvultak a viszonyok, a kocsiiban talált pisztoly pedig csak az idegességtől dőrdült el a kezében. Ő nem akarta lelőni B. Ferencet.

Az egész akcióért B. Lajos százezer forintot ajánlott föl erős barátainak, akik valóban első ránézésre sem kerti törpék.

Az igazságügyi fegyverszakértőnek arra is választ kell adnia, hogy az eldőrdült forgótáras pisztoly egyáltalán fegyvernek bizonyul-e, vagy sem. A 4–6 milliméteres lövedék ugyanis sörétgolyó volt. Kérdés, milyen kezdősebességgel hagyta el a lövedék a torkolatot?

A vizsgálat tart, s az ügy – jelenlegi állását tekintve – hónapokba is beletelhet, amíg minden apró részletre fény derül. Egy biztos. Akik most a droszton várják utasikat, azok fel vannak fegyverkezve. Kinél baseballütő van, kinél gázpisztoly, de éles lőfegyver is elővillan már az oldalzsebből. A taxisok nem félnek, csak nem akarnak tovább háborúzni. Kérdés, hogy a hivatalokban ülő jogszabályalkotók mikor szánják rá magukat, hogy döntsenek a drosztok kérdésében? Nem kellene megvárni, hogy egy újabb tragédia, netán emberi életbe kerüljön a hivatali mulasztás!

k. z. t.